

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δεσφ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δε. χρ. 10

Δορεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Τὴ διδάσκει ἡμᾶς ὁ θάνατος τοῦ Μωραΐτου καὶ τοῦ Φραγκοπούλου — Ὁ ἐν διασπορᾷ Ἑλληνισμός. — Μικρὰ Ἀσία (Κιλικία, Μερσίνη, Χριστιανικοὶ. Πληθυσμὸς καὶ ἐλληνικὰ σχολεῖα. — Ἀγέματα καὶ θρύλοι. — Ὁ Τούρκος καὶ ἡ Εὐρώπη. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

Ἐπιφυλλίς. (Ἡ ψευδογλωσσολογία ἐν παραδείγματι ὑπὸ Α. Ν. Σκιαῖ).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 1 Ἰουνίου 1905.

Εὐλογημένον εἶη τὸ χῶμα, ὅπερ ἐδέχθη τὰ τίμια σώματα τῶν νέων μαρτύρων τῶν ἐλληνικῶν ἐν Μακεδονίᾳ δικαίων Μωραΐτου καὶ Φραγκοπούλου καὶ τῶν ἄλλων ἀφανισθέντων, ἀλλ' ἐξ ἰσοῦ προσφιλῶν εἰς τὸ ἔθνος ἡρώων, οἵτινες μὲ τὸ αἷμα τῶν εὐχάριστων, ἐξ ἀει ἀναμφισβήτητα διαγράφουσι τὰ ὅρια τῆς ἐλληνικῆς πατρίδος. Ἀγῶρας εἶη ἡ μνήμη τῶν εὐγενῶν θυμάτων, ἅτινα προσφέρουσιν αὐτὰ ἐκούσια σφάγια ἐπὶ τοῦ βωμοῦ πατρίδος, ἣν ἐννὴ φρουρτοῦσι καὶ λαοὶ μελετῶσι μέγιστα νὰ βλάψωσι, πατρίδος, ἣν οὕτω ἀτυχούσαν καὶ οὕτω κινδυνεύουσαν κατασχύνουσιν οἱ ἀξιοῦντες νὰ κυβερνήσωσι καὶ μεγαλύνωσιν αὐτὴν ἄρχοντες, ἀνάξιοι τῆς ἀποστολῆς τῶν, ταπεινότεροι τῶν δικαίων τοῦ ἔθνους κατὰ τὸ φρόνημα, εὐτελέστεροι τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ, ἀμαθεῖς καὶ ἀνίκανοι οὐχὶ νὰ κατευνῶσιν πρὸς ὠρισμένον σκοπὸν τὰς κολοσσιαίας αὐτοῦ δυνάμεις, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ νὰ γνωρίσωσι καὶ νὰ ἐκτιμῶσιν αὐτάς, ἀγενεῖς μεταπράττει τῶν ἐλπίδων καὶ πρόστυχοι ἀπειμολογῶν ὀνειρῶν σεπτοτάτων, ἅτινα ἐβλάστησαν ἐν λήναις αἱμάτων καὶ ἔθρεψαν σάρκες δολοκλήρων ἐκατονταετηρίδων.

Τρεῖς εὐλογημένη ἐστὼ ἡ θυσία ὧν, ὧς εὐγενεῖς τοῦ Παύλου Μελά σύντροφοι, οἵτινες διὰ τοῦ ἡρωικοῦ ἡμῶν παραδείγματος ἐρχεσθε νὰ κληρῶνται ἀνὰ τὸ ἔθνος σύμπαν, ὅτι ἀκλόνητον πρέπει πάντες νὰ ἔχωμεν τὴν πίστιν, ὅτι ὁ ζῆλος ἡ προσφιλεστάτη πατρίς μας, ἀπαρμενίστων τὴν πρὸς αὐτὴν ἀφοσίωσιν, διότι παροδικὰ εἶναι τὰ δεινὰ τῆς νὰ δι' ἀλαλήσῃτε ἀνὰ σύμπαντα τὸν κόσμον, ὅτι κἀπὼς τῆς ἐπιπελοῦσης σηπτόδου, ἣν κυλεῖ ἡ σαρπηδὼς, τὸ ψεῦδος, ἡ ὑποκρισία, ἡ ἀπρόσιτος εἰς πᾶσαν λογικὴν ἀρχομανία, ὁ ἀναίσθητος εἰς πᾶν γενναῖον, ὑψηλόν, φιλόπατρις ὄργανον δικηγορίας, ὁ καταλυμαίνόμενος τὴν δικαιοσύνην τῶν ἐλληνικῶν πραγμάτων ἐν τῇ τῷ Βυζαντίῳ καὶ ἐν Ἀθήναις, ἐν Κρήτῃ καὶ Κύπρῳ, ὅπου δὴποτε ἀρχὴ καὶ κυβερνήσις, κἀπὼς τῆς ἰλῦς ταύτης, ἣν ἐγέννησαν ἀπαράβατοι ἱστορικοὶ νόμοι, ὁμηρικὸν καὶ ἀκατάσχετον καὶ πολυγεῦμον κατέρχεται τὸ ῥέμμα τῆς γνησίας ζωῆς τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους, ἐκείνης τῆς ζωῆς, ἥτις κατεπάλασε μυρίων ἐπινυμῶν, ἥτις ἐξήφανε παντοίας κατακτήσεις, ἥτις προσεπασάλευσε τὴν ἐλληνικὴν φυλὴν ὡς ἄλλον Προμηθεά, ταλαιπωροῦμενον μὲν, ἀλλ' ἀεὶ ἐνδόξως ζῶντα, ἐπὶ τῶν σεπτῶν βράχων τῆς πάσης ἐλληνικῆς γῆς.

Ἀλλὰ τοῦ φυλᾶς καὶ κοινωνίας ἀποσυντεθειμένης συναρμολογεῖ εἰς εὐσύντακτα κράτη πολιτικὴ εὐσυνείδητος καὶ φιλοπατρία. Παρὰ τὴν ἐλληνικὴν οἱ κυβερνῶνται αὐτοῦ μυρία μετὰ τὴν ἐλπίδα, ὅπως ἀποσυνθέσωσι τοὺς δεσμούς τῆς ἐνότητος καὶ τῆς ἀλληλεγγύης. Ἀλλ' οἱ δεσμοὶ οὗτοι ἀπεδείχθησαν στερεοὶ μέχρι τοῦ ἀρραγῶς καὶ ἀκλόνητοι θαυμασίως. Ὅπου δὴποτε ἀλλοχοῦ ἂν τοιαύτη διεῖπε τὰ κοινὰ πράγματα διοικήσις, ἡ ἐκκλυσίς, ἡ κατὰ πτωσίς τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος, ἡ ψυχωρραγία τῶν ἐθνικῶν ὀνειρῶν, τῶν παραδόσεων τοῦ παρελθόντος ἡ ἐγκατάλειψις ἢ ἐπήρηχοντο παρὰ τὴν ἀνάγκην ὅτι ἦτο ὁ καταποντισμὸς μετὰ τοῦ κράτους καὶ τοῦ ἔθνους.

Ἀλλὰ τὸ ἔθνος θέλει νὰ ζῇ καὶ ἡ ἐλληνικὴ φυλὴ ἀποδεικνύει αὐτὴν οἷα ἀνέκαθεν ὑπῆρξεν, ἐξ ὅτου ἐφώτισεν αὐτὴν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων τὸ φῶς τῆς ἱστορίας, φυλὴ λατρεύουσα τὴν ἐλπίδα καὶ θρησκεύουσα τὴν εἰς αὐτὴν πίστιν ἐναντίον κυβερνητῶν ἀναξίων, κατέναντι τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, χλευάζουσα τοῦ καιροῦ τὴν βίαν καὶ ἀδιάφορος πρὸ τῶν παροδικῶν ἀτυχιῶν τῆς ἡ πρὸ τῶν παροδικῶν εὐτυχιῶν τῶν ἐχθρῶν τῆς.

Φυλὴ, ἥτις πάσχει οἷα σήμερον πάσχει τὸ ἐλληνικὸν ὑπὸ κυβερνητῶν αὐτῆς ἀναξίων, πάντοθεν διωκομένη, ἐγκλειούσα ἐν αὐτῇ υἱούς, οἵ οἱ Παῦλος Μελάς, ὁ Μωραΐτης, ὁ Φραγκοπούλος εἶναι προσωρισμένη νὰ ζῇ. Τὴν ἀπόδειξιν ταύτην ὑπέγραψαν διὰ τοῦ τιμίου αὐτῶν αἵματος οἱ ἥρωες οὗτοι, οἱ τάφον αὐτῶν καταστήσαντες πᾶσαν ἐλληνικὴν καρδίαν. Διότι ἡ μνήμη αὐτῶν θὰ ζῇ ἕως ὅτου θὰ ζῇ καὶ τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος.

Ο ΕΝ ΔΙΑΣΠΟΡᾷ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

(Πρὸς τὸ προηγούμενον φύλλον 322).

Κοινότης Περσέως (Ρωσίας)

Μία ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Στεφάνου, οἰκοδομηθεῖσα τῷ 1895. Ἱερατικὸς προϊστάμενος ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Γερμανὸς Βασιλάκης. Τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῆς ἐκκλησίας ἀποτελεῖται ὑπὸ δύο νεωκόρων, ὑπ' ἐνὸς ἀναγνώστου, ὑπὸ χοροῦ ψαλτῶν καὶ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ χοροῦ κ. Σπᾶθη. Ἐπίτροποι οἱ κ. Α. Πανταζῆς, Ν. Ράλλης καὶ Σ. Δάκης β' γραμματεὺς τῆς ἐκκλησίας πρεσβείας. Δωρεῖται καὶ μεγάλοι εὐεργεταὶ Δ. Σκυλιτζίης. Π. Σκυλιτζίης, Σ. Σκυλιτζίης καὶ Γρηγ. Μαρσαλῆς. Πόροι τῆς οἰκοδομῆς αἱ προαιετικές συνεισφοραὶ τῶν μελῶν αὐτῆς, τὸ ἐκ 3,000 δραχμῶν ἐπίδομα τῆς ἐκκλησίας Κυβερνήσεως, τὰ τυχερὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ τὸ κληροδότημα Σκυλιτζίης ἐκ 15,000 φράγκων ἐτησίως. Αἱ δαπάναι ἀνέρχονται εἰς 27,000 φράγκων περίπου. Ἀδελφότητες ὑπάρχουσι δύο: ἡ «Φιλοπόνητος Ἀδελφότης» μὲ δεκαμελὲς συμβούλιον, τὸ ὅπου προέδρος ὁ κ. Ν. Σαλῆς, καὶ ἡ «Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν», τῆς ὁποίας πρόεδρος ἡ κ. Δελγημένη.

Σημ. «Ἀγῶνας». Τὰ αὐτὰ δύναται τις νὰ παρατηρήσῃ περὶ τῆς παρισυνῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος, οἷα καὶ περὶ τῆς λονδινεῖας, ὡς πρὸς τὴν ἐλλειψὶν σχολείων.

Κοινότης Πετροπούλεως (Ρωσίας)

Μία ἐκκλησία, τοῦ ἁγίου Δημητρίου, κτισθεῖσα τῷ 1864. Ταύτην, διὰ τὴν ὅποιαν ἐδαπανήθη ἐν ἑκατομυρίον φράγκων, ἐκτίσεν ἐξ ἰδίων τοῦ ἀειμνήστου Δ. Βερναρδάκης καὶ προσέφερεν εἰς τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος. Ἐκεῖ χρηματικὸν κεφάλαιον ὁ ναὸς 260,000 ρουβλίων. Ἱερατικὸς προϊστάμενος ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀγαθόγγελος Γεωργιάδης, Δ. Φ. καὶ πρῶτον κληρῶν τῆς ἐκ τῆς ἐν Αἰγαλεῖφ ἱερᾶς μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ ἱερατικῶς προϊσταμένου καὶ τῆς βασιλικῆς ἐκκλησιαστικῆς πρεσβείας, διακονοῦν εἰς ἱεροδιάκονος, εἰς ἀναγνώστης καὶ 5 ὑπηρέται Παρεπιδημοῦντες Ἑλληνας 300 - 350.

Σ. «Ἀγῶνας». Τί γίνονται τὰ εἰσοδήματα τοῦ κολοσσιαίου κεφαλαίου τῶν 260,000 ρουβλίων; Διὰ 10,000 ρουβλίων, εἰς ὅσα κατ' ἐλάχιστον ἀνέρχονται οἱ ἐτήσιοι τόκοι τοῦ κεφαλαίου τούτου, δὲν ἴδοντο τάχα πρὸς τὴν ἐκκλησίαν νὰ συντηρῇται ἀριστα σχολεῖον ἰσοβάθμον τὴν ἐκπαιδευτικὴν δύναμιν πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν ἐλληνικὰ σχολεῖα, δυνάμενον νὰ περισυλλέξῃ ἐν οἷς κόλοις αὐτοῦ οὐ μόνον τῶν ἐν Πετροπόλει ὁμ. γενῶν τὰ ἀνεπιστρεπτὲ ἐκρωσζόμενα τέκνα, ἀλλὰ καὶ τῶν σποράδην ἀνὰ τὰς ἰγνυτάς πόλεις ἐγκατεστημένων Ἑλλήνων; Ἀλλὰ ποῦ νοὺς νὰ ἐκτιμῇται τὴν ἐνεπαρκῶς ἐθνικὴν ἀνάγκην, ἣν δὲν δύναται τὸ παράπαν νὰ προλάβωσιν οἱ διέφοροι νεωκόροι, ψάλλται, ἀρχιμανδρίται καὶ ποῦ δύνανται νὰ σκεφθῇ, ὅτι διὰ τοσούτου ποσοῦ καὶ Ἑλλήνων παιδιὰ ἀνδρῶν ὑπῆρχον ἡδυνάμεθα νὰ πληρώσωμεν τὰ σχολεῖα ταῦτα τῶν μεγαλοπλοῦτων ἐλλήνων τοινοσῶν ἐν τῇ ξένῃ διὰ παίδων ἀλλογενῶν καθιστῶντες αὐτὰ κέντρα γνώσεως τῆς ἡμετέρας γλώσσης καὶ ἐστίας φιλελληνισμοῦ, ὅστις ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὥριζεν ἡμῶν ἐν Εὐρώπῃ διὰ τὴν ἡμετέραν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀμάθειαν, ἀβελτηρίαν καὶ ἀπαράδειγματιστον ἀναλήγησιν.

Τί θὰ ἡμποδίζεν ἐν Λονδίῳ, ἐν Πετροπόλει καὶ ἀλλοχοῦ, ὅπου εὐμερῶσαι ἐλληνικαὶ κοινότητες ὑπάρχουσι, νὰ συντηρῇται οἱ οὗτοι σχολεῖον διδάσκον πρὸς τοὺς μαθητάς τῶν ἰσοβάθμων τοπικῶν σχολείων (ἀγγλικῶν, ρωσικῶν κλπ) καὶ τὸ μάθημα τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, ἥς ἀνευ δικαίως ἐρωτῶσι τὰ τῶν αὐτῶν Ἑλλήνων τέκνα τοὺς γονεῖς τῶν; «Πόθεν εἰσθε;»

Κοινότης Ὀδησσῶ (Ρωσίας)

Μία ἐκκλησία, ἡ ἁγία Τριάς, οἰκοδομηθεῖσα τῷ 1804 καὶ τῷ 1838 προσεβένον ἐκατέρωθεν αὐτῆς δύο παρεκκλησίαι. Τὸ προσωπικὸν αὐτῆς ἀποτελεῖται ὑπὸ τοῦ ἱερατικῶς προϊσταμένου κ. Ἀγγ. Γ. Παφίτη, πρωτοιερέως, ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κωνστ. Κεζβανδία καὶ Ἀντων. Βαλαμάνη, ὑπὸ τοῦ ἱεροδιακόνου Σιλβέστρου Καμοντίου, ὑπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μουσικοῦ χοροῦ, ὑπὸ τοῦ ἱεροψάλτου Γεωργ. Κωνσταντινίδου καὶ δύο νεωκόρων. Ἐπίτροπος ὁ κ. Νικ. Μ. Χιονάκης. Εὐεργεταὶ: Δαρεῖα Χαλμάζοβα, Αἰκατερίνη Ροδοκανάκη. Ἀδελφότητες: Ἑλληνικὴ ἀναθροῦς Κοινότης Ὀδησσῶ καὶ ἐκκλησιᾶ τῶν ἀρρένων σχολῆς. Ἐκαστον τῶν δύο τούτων ἐθνικῶν ἱδρυμάτων ἔχει ἰδιαίτερον διοίκησιν, ἰδίαις κεφαλαιαῖς καὶ ἰδιαίτερον ἐνέργειαν. Ἀρχαὶ τῆς Κοινότητος: Ἡ Α. Ε. ὁ κ. Γρηγόριος Γρ. Μαρσαλῆς, ἱερός πρέσβης, ὁ κ. Ιωάννης Ε. Λεγαντίνης, πρέσβης, ὁ κ. Ἀλέξιος Ζωγράφος, γενικός ταμίας καὶ ἀντικαταστάτης αὐτοῦ ὁ κ. Μιχ. Κοκκινάκης. Ἐφοροὶ οἱ κ. Π. Κριωνᾶς, Ν. Στύλος καὶ Ι. Κουρμπάτζης. Μέλη τοῦ Συμβουλίου τακτικά: οἱ κ. Ζαννῆς Π. Συναδινός, Φωκίων Γ. Κούσης, Ιωάννης Ε. Λεγαντίνης, Παῦλος Π. Ζωγομαλάς, Πολύβιος Π. Κριωνᾶς, Ἀλέξιος Ζωγράφος. Ἀναπληρωματικοὶ οἱ κ. Ιωάν. Χαζοπούλου, Νικ. Κουλάκης, Νικ. Στύλος, Νικ. Λινάκης, Στυρ. Καραβίας, Ἰωσήφ Κουρμπάτζης, Γεράσιμος Βανδάρης, Μιχ. Κοκκινάκης. Ἐπίτιμα μέλη τῆς Κοινότητος: οἱ κ. Βλαδ. Α. Παρασκευᾶς καὶ Ματθαῖος Ν. Μαυρογορδάτος. Ἐκπαιδευτήρια: Ἡ ἐκκλησιᾶ τῶν ἀρρένων σχολῆς, ἱδρυθεῖσα τῷ 1817 ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων διὰ κοινῶν ἐργῶν ὑπὸ τῶν κοινῶν ὀνόματι «Ἑλληνομπορικὴ Σχολή», ἥτις σχολὴ ἐκκλησιᾶ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων διατηρουμένη, ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων προπαιδευτικῶν τάξεων καὶ τριῶν ἀνωτέρων ἀντιστοιχούντων πρὸς τὰς τρεῖς τάξεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν σχολείων. Διδάσκουσιν ἐν αὐτῇ δέκα Ἑλλήνων διδασκάλους, τρεῖς Ρῶσοι καὶ εἰς Γάλλος, Τὸ Ροδοκανάκειον Παρθενάγειον, ἱδρυθὲν τῷ 1872 ὑπὸ τῆς ἐν Ὀδησσῶ ἐκκλησιᾶς ἀγαθοεργῶν Κοινότητος, διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς βασιλείας τῶν Ἑλλήνων «Ὀλγας». Ἀποτελεῖται ἐκ Νηπιακοῦ κήπου, τεσσάρων προπαιδευτικῶν τάξεων καὶ τεσσάρων ἀνωτέρων. Διδάσκουσιν ἐν αὐτῇ ἐννέα διδασκάλους καὶ τεσσαρὰς διδασκαλοὶ, ἅπαντες Ἑλληνες, πρὸς τοὺς καὶ μία Ρώσος καὶ μία Γαλλίς. Ἀριθμὸς μαθητευομένων: τῆς σχολῆς τῶν ἀρρένων 258 μαθηταί, τοῦ παρθεναγείου 244 μαθήτριαι καὶ τοῦ Νηπιακοῦ Κήπου 9 μαθηταί, ἐν συνόλῳ 511. Πόροι: τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τὰ τυχερὰ καὶ τὸ εἰσοδήμα δύο οἰκῶν τῆς σχολῆς τῶν ἀρρένων, τὰ ἐκ τῶν οἰκῶν αὐτῆς εἰσοδήματα τοῦ Ροδοκανακείου Παρθεναγείου, τὰ ἐτήσια διδασκὰ, ἀνερχόμενα εἰς 3,000 ρουβλίων, καὶ ἡ συνδρομὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀγαθοεργῶν Κοινότητος. Δαπανῶνται ἐτησίως πρὸς συντήρησιν τῆς ἐκκλησίας 10-12 χιλιάδες ρουβλίων πρὸς συντήρησιν τῆς σχολῆς τῶν ἀρρένων 28,000 ρουβλίων περίπου καὶ πρὸς συντήρησιν τοῦ Παρθεναγείου ρουβλίων 13,50 περίπου. Ὁ ὅλος γεννῆς πληθυσμὸς ἐν Ὀδησσῶ ὑπολογίζεται ἀπὸ 7-8 χιλιάδες ἀτόμων.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

ΚΙΛΙΚΙΑ

Περὶ τῆς πόλεως Μερσίνης. — Οἱ ἐν αὐτῇ Ἑλληνες καὶ τὰ σχολεῖα αὐτῶν. — Τὸ παρὰ τὴν Μερσίναν χωρίον Χριστιανικοῦ.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Μερσίνης ἀπὸ 27 Μαΐου 1905

Γνωρίζω, Κύριε Λαμπρίδη, τί ζητεῖτε διὰ τὸν προσφιλέστατον εἰς ὅλους ἡμᾶς ἐδῶ κάτω «Ἀγῶνα». Διὰ τοῦτο μετατρέπομαι ἐγὼ δὲ τοῦ Κερδῶτος Ἑρμοῦ θεράπων ὁ μεταπηδῶν ἀπὸ τῆς Μερσίνης εἰς τὴν Σελεύκειαν καὶ ἀπὸ ταύτης εἰς Βιρυτιὸν καὶ ἐντεῦθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν χάριν τῶν ἀναγκῶν τοῦ «Ἀγῶνος» εἰς οὐδὲν πλέον ἢ ἐλαττον ἢ εἰς

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φῶλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην διηγήτορα
Ὁδὸς Ἰπποκράτους 5

Ἡ ἀ χειρογράφα δὲν ἀποδίδονται

αὐτόκλητον ἐπιθεωρητὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀνὰ τὴν Κιλικίαν σχολείων. Ἀλλὰ πρέπει νὰ εἴπω ἡμῖν πρὸς τοῦτο ὀλίγα περὶ τῆς πόλεως Μερσίνης, εἰς ἣν ἐγκατέστην πρὸ ὀλίγων μόλις μηνῶν. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ἀνέρχεται σήμερον εἰς 13-15,000. Ὁ γοργὸς ταῦτα δὲ βραίνει πρὸς τὴν πρόσδοκον καὶ τὴν ἐμπορικὴν ἀκμὴν. Πρὸ πενήκονταετίας ἦτο λιμὴν ἐκ τῶν ἀσημοτάτων, συνικισμὸς δὲ ὀλιγάνθρωπος καὶ ἀθλιός. Πρέπει νὰ εἰμθα ὑπερῆρανοι ἡμεῖς οἱ Ἑλληνας, διότι εἴ περ τις καὶ ἄλλος συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἐπίδοσιν τῆς πολὺ ἐτι εὐρύτερον ἐξούσης μέλλον νεοπότητος ταύτης πόλεως. Κύριοι. Καπαδόκες, Ρῶδοι καὶ ἄλλοι αἰγαιοπελαγίται Ἑλληνας συνετέλεσαν διὰ τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ αὐτῶν πνεύματος εἰς τὸ νὰ καταστήσωσι τὴν Μερσίνην τὸν κυριώτατον ἐξαγωγικὸν λιμένα ὅλης τῆς μετὰ τὸν Τάυρου καὶ Ἀμαρὸν εὐρυτάτης καὶ πλουσιωτάτης χώρας, εἰμθα δὲ πλέον ἢ βέβαιος, ὅτι ἀντὰ πράγματα χωρήσωσιν, ὡς χωροῦσιν, ἡ Μερσίνη θὰ καταστῇ εἰς τὴν πρωτεύοντων ἐμπορικῶν σταθμῶν τῆς Ἀνατολῆς ὅλης.

Ἐκ τοῦ ὅλου τῶν κατοίκων τῆς Μερσίνης αὐτῆς χιλιάδες εἰναι Ἑλληνες. Οἱ δὲ λοιποὶ, Ὁθωμανοὶ, οἱ καὶ πλείονες, Ἀρμένιοι, γρηγοριανοὶ καὶ καθολικοὶ, Σύροι ὀρθόδοξοι, Ἑβραῖοι καὶ ὀλίγοι Εὐρωπαῖοι. Ἐν Μερσίνῃ ὑπάρχουσι δύο ναοὶ ὀρθόδοξων, ὁ τῶν Ἑλλήνων ὀρθόδοξων καὶ ὁ τῶν Σύρων ὀρθόδοξων.

Ἡ ἐκκλησιᾶ ὀρθόδοξος κοινότης συντηρεῖ ἐξαιρέσιον κατικὴν σχολὴν μετὰ πέντε διδασκάλων. Οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου τούτου ὑπερβαίνουν τοὺς 100, τὰ δὲ δαπανώμενα πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ ἀνέρχονται εἰς 6-7,000 χρυσῶν δραχμῶν. Ἄς ἡ ἐφορεία τοῦ σχολείου ἐκπορεύεται ἐκ τῶν εἰσιτηρίων, τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν τῆς κοινότητος, λαχεῖων κλπ. Πλὴν τῶν ἄλλων μαθημάτων διδάσκειται ἐν τῷ σχολεῖφ τοῦτῳ ἡ ἐργαστικὴ καὶ ἡ φωνητικὴ μουσικὴ.

Τὴν δὲ τῶν θηλέων ἐκπαιδεύειν ἀνέλαβεν ὁ μεγαλάνωμος ἐκ Κύπρου οἶκος τῶν Μαυρομαμάτην, ὅστις δικαίως δύναται νὰ κληθῇ εὐεργετὴς ἡμᾶς καὶ οἰκιστὴς τῆς ἐκκλησιαστικῆς Μερσίνης. Τὸ Παρθενάγειον, εἰς ὃ αἱ νεαραὶ Ἑλληνίδες διδάσκονται τὴν μητρικὴν τῶν γλώσσων, ὅπως μεταδώσωσιν αὐτὴν εἰς τὰς μελλούσας γενεὰς ἀκέραιαν καὶ γνησίαν, μετὰ τοῦ προσηρημένου αὐτῷ νηπιαγωγείου ἔχει 6 τάξεις μετὰ τριῶν διδασκαλισσῶν φοιτῶσι δ' εἰς αὐτὸ ὑπὲρ τὰ 160 θήλας καὶ ἄρρενα παῖδια. Ἡ δαπάνη τῆς συντηρήσεως καταβαλλομένη δ' ἡ ὑπὸ τῆς οἰκογενεῖας Μαυρομαμάτη ἀνέρχεται εἰς 5000 περίπου χρυσᾶς δραχμᾶς.

Εἰς ἀπόστασιν 20 λεπτῶν ἀπὸ τῆς Μερσίνης κεῖται τὸ ὀλιγάνθρωπον χωρίον Χριστιανικοῦ (χωρίον τῶν χριστιανῶν), οὗτο κληθὲν παρὰ τῶν Τούρκων, διότι ἀπείκειται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ὑπὸ χριστιανῶν Ἑλλήνων εἰς 250 περίπου ἀνέρχομένων. Καὶ ἐν τῇ ἐκκλησιᾷ ταύτῃ μικρὰ καὶ ἀπόρροια κοινότητι προστατῆς τῶν γραμμάτων εἰναὶ ὁ οἶκος Μαυρομαμάτη. Ὁ πρεσβύτερος τοῦ οἴκου τούτου ὁ συγκληρονομήσας μετὰ τῶν ἀδελφῶν τοῦ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἐλευθεριότητα τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς τοῦ κ. Ἀνδρέας Μαυρομαμάτης ἀνέλαβε τὴν συντήρησιν κοινῆς δημοτικῆς σχολῆς διὰ τὴν τὰ ἄρρενα καὶ τὰ θήλας τοῦ χωρίου καὶ δαπανᾷ κατ' ἔτος ὑπὲρ τὰς χιλιάς δραχμᾶς. Οἱ μαθηταὶ ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἀνέρχονται εἰς 45-50.

Τὴν ἐπομένην ἐβδομάδα θὰ μεταβῶ χάριν τῆς ἐμπορίας μου εἰς Ταρσὸν καὶ Ἀδανὰ, ὅθεν θὰ γράψω ὑμῖν τὰ πρέποντα. Ἀλλὰ ποῖν ἡ καταπάσσω τὸν λόγον καθ' ὃν μου θεωρῶ νὰ γίνω ἡ ἡγὼ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπολήψεως, ἣν μαρτυροῦσι γενικῶς ἀνεῖς ἐξαιρέσεις οἱ Ἑλληνες τῆς Μερσίνης ὑπὲρ τοῦ νεοῦ, ἀλλὰ μεσοῦ φιλεργίας, νομοσύνης, διορατικότητος καὶ θερμῆς φιλοπατρίας πρὸς τὸν κ. Καβαλλιέρτου. Ἐχομεν Πρόξενον τῶρα! ἀκούει τις ἐκ τῶν στόματός πέντων ὡς φωνὴν χαρᾶς καὶ ἀνακουφίσεως, καίτοι δὲ ὀλίγον ἡτύχησα νὰ γνωρίσω τὸν ἄνδρα ὅτε προθυμότητα τὴν ὑπογραφὴν μου εἰς τὸ γενικὸν τούτο ψήφισμα τῶν Μερσινέων Ἑλλήνων.

Ἐπίσης ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι οἱ Ὁθωμανοὶ ἐνταῦθα εἰναι ἡμεροὶ, ἀγαθοὶ, εὐκοινωνήτοιοι, αἱ δ' ἀρχαὶ ἀπὸ τοῦ Νομάρχου Ἀδανᾶν, εἰς ὃ ὑπάρχειται ἡ Μερσίνη, μέχρη τοῦ τελευταίου χωροφυλάκος δεκνύονται πρόθυμοι καὶ φαίνονται διατελοῦσαι ἐν τελείᾳ συνειδήσει τῶν ἀναγκῶν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου.

ΑΓΓΕΛΙΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Ὁ πρόεδρος τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν Ρῶσ-βελτ ἀνέλαβε τὸ ἐνδοξον ἔργον τοῦ εἰρηνευτοῦ Ρωσίας καὶ Ἰαπωνίας, αἱ προσπάθειαι δ' αὐτοῦ

μεθ' ὅ πάντες ἐπεσκέφθησαν τὸ κτίριον, θανά-
ζοντες τὴν κατάλληλον πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ
διασκευὴν καὶ διαρρυθμίαν καὶ προσδοκῶντες,
οὐκ ἐν τῇ μέλει εἰς τὸ ἐργον τῆς ἀμύνης
κατὰ τῆς φοβερῆς μάστιγος.

Ὑπὲρ τοῦ φθισιατρικοῦ, τοῦ ὁποῖον τὸ κτίριον
ἀνήγειρεν δι' ἀδελφότητος παπάνης ἐπὶ οἰκοπέδον,
δωρηθέντος ὑπὸ τῆς Μονῆς Ἀσωμάτων, ἡ κυρία
Σελήμη, συνεισέφερεν καὶ ἄλλοι φιάνθρωποι
γενναῖοι: Ἦτοι ἡ κυρία Εὐφροσύνη Βαλλιάνου
δραχ. 5,000, ὁ κ. Εὐγενίδης 5,000, ἡ κυρία
Ἀνδρομάχη Μελά 5,000, ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος 2,000,
ὁ κ. Χατζάραφ 3,000 ὁ κ. Χατζηλάζαρος 1000
καὶ ἄλλοι ποσὰ μικρότερα.

Πολλοὶ ἐξ ὧν τῶν κοινωνικῶν τάξεων ἐνε-
ργάσθησαν ὡς συνδρομηταὶ ἐτήσιοι.

**

ΤῶΝ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΩΝ ὁμογενῶν τοῦ Καί-
ρου ὁ ἐνθουσιασμός, ὃν ἐμμετρήσαν κατὰ τὴν
ἀληθοῦς ἐξέλιξιν τῶν ἐπιτελείων τοῦ ἑλλη-
νικοῦ στόλου τοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν φθινόπωρον
καταπλεόντος εἰς τὰ αἰνυτικά ὕδατα δὲν πε-
ριωρίσθη εἰς λόγους, οὐδ' ἐξημίση διὰ τῆς πα-
ρόδου τοῦ χρόνου. Πλὴν τῶν μεγάλων δωρεῶν
τῶν Τσιραῶ πασοῦ, Ρόσιτς βέη, Τσανακλή,
αἵτινες ἐγκρίτως ἀνηγέρθησαν, αἱ πρὸς συλλογὴν
ἐργῶν συσταθεῖσαι τότε ἐπιτροπὴ ἐργασθῆσαν ἐν
τῷ μεταξὺ χρόνῳ καὶ τῆς εὐνοηθείου αὐτῶν ἐρ-
γασίας τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι, δι' ἀπερίληπτον ὑπὲρ
τοῦ ἐθνικοῦ μὲν στόλου 3900 ἀγγλικαὶ λίραι, ὑπὲρ
τοῦ ταμεῖου δὲ τῆς ἀμύνης λίραι 2102, 1/2. Τὸν
μακρὸν κατάλογον τῶν εἰσενεγκόντων τὰ ποσὰ ταῦ-
τα θὰ δημοσιεύσωμεν ἐν καιρῷ ἐν τῇ καθιερω-
μένῃ στήλῃ τῆς ἐθνικῆς ἀγαθοεργίας.

**

— ΤΗΝ Βουλὴν καθ' ὅλην τὴν διαρροῦσαν
ἐβδομάδα ἀπασχόλησαν πλὴν τυπικῶν ἰσχυρῶν νο-
μοσχεδίων καὶ ζητήματα τῆς ἐφευρέσεως νέου ὁ-
πλοῦ τοῦ ὁπλοῦ Φιλίππου, ἡ ταχυδρομικὴ
ἀπεργία, τὸ ζήτημα τῆς καταργήσεως τῶν Πρω-
τοδικείων καὶ τελευτῶν τὸ σταφιδικὸν ζήτημα,
διερεῖται προωρομένην καὶ διατηρεῖ τὴν ἑλλάδα
εἰς διαρκὴ ἀναστάσιον, ἐφ' ὅσον ἂν μὴ πρυτα-
νεύσῃ μετὰ τὴν γενναίαν καὶ θάρρος καὶ εὐκρί-
νειαν εἰς τοὺς πολιτικούς ἀνδράς τῆς χώρας καὶ
ἐφ' ὅσον ἂν μὴ ἀφελθῇ ἡ λύσις αὐτοῦ εἰς αὐτὴν
τὴν φρικτὴν φορὰν τῶν πραγμάτων, καθ' ἣν ἡ
ἀνάγκη καὶ οὐ νομοθετήματα ἀπαγορευόμενα ὑπὸ
τῆς δημοκρατίας καθίμει τὴν ἀξίαν καὶ τὴν κα-
τανάλωσιν τῶν τῆς γῆς προϊόντων.

**

— ΤΗΝ 28 τοῦ λήξαντος εἰδικὸν ἀντιπλοῖον
ἐφῆρεν εἰς Πειραιᾶ καὶ Ἀθήνας 250 περίπου
Ἰσπανοὺς, τοὺς πλείστους κληρικούς, μεταβαί-
νοντας εἰς προσκύνησιν τῶν Ἁγίων Τόπων.

**

— ΕΝ Ἀθῶν τηλεγράφημα τοῦ ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρη
ὁποσούτου πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ἐπὶ τῇ
ὀνομαστικῇ αὐτοῦ ἐορτῇ συγχαρητήρια ἐν ὁ-
μαί τῆς ἑλληνικῆς παροικίας Κων-
σταντινουπόλεως προέκλεισε μίαν ἐπερώτησιν ἐν
τῇ Βουλῇ, ἣν ἐνέπνευσεν μὲν ἡ φιλοπατρία, ἀλλ'
ἦν δὲν καθωδήγησε τῶν πραγμάτων ἡ γνώσις.
Εἰς τὴν ἐπερώτησιν ταύτην ἐπηκολούθησαν καὶ
πραγματικὴ ἀρθρογραφία, ἣν ἀποδείχθη ἅπασι ἐτι,
δι' ἀρεσκόμεθα νὰ τραφώμεθα μετὰ ἀέρα καὶ νὰ
ἐξεγκώμῃ τὰ στήθη ἡμῶν ἡ συναρμολογία μεγαλο-
πρεπῶν φράσεων κενῶν πάσης ἐννοίας. Αὐτὴ τοῦ
λαχοῦ ἐπὶ τοῦ σταδιοδρομίου τοῦ κ. Γρυπάρη δὲν ἡ-
δύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγός, δι' τοιοῦτος
ἀνὴρ δὲν ἠδύνατο νὰ περιπέσῃ εἰς τοιοῦτον ἀ-
συνήγητον λάθος; Ὑπὲρ πολλοὺς τοῦλάχιστον τῶν
τοιούτων ἀρθρογράφων καλλίων γινώσκει ὁ κ.
Γρυπάρης, δι' ἑλληνικὴ εἶναι ἡ Κωνσταντινουπόλις,
ἀλλὰ τηλεγραφῶν πρὸς τὸν βασιλέα συγχαρητήρια,
ὅς τῆς ἐπιδεικνύσων οἱ ἐπικρατεῖαι τὸν νὰ τηλεγραφῇ
ἐν ὀνόματι τῆς ἑλληνικῆς παροικίας Κων-
σταντινουπόλεως, τῆς δμάδος ἐκείνης τῆς μικρῆς
στῆν ὑπὸ τὴν τὸν βασιλέως Γεωργίου καὶ οὐκ
τῶν Ἑλλήνων κατ' ὅσον τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως, οὗς σήμερον δὲν δύναται νὰ ἀντιπροσω-
πεύσῃ ὁ κ. Γρυπάρης καὶ οὗς ἂν ἀντιπροσώπευε,
δὲν θὰ ἦτο πρεσβευτὴς Ἑλλήνων, ἀλλ' Ἑλλήνων νο-
μάρχης.

**

— ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΗ καὶ οὐκ οὐκ ἐτελέσθη
ἐν τῇ Ἀθῶν καὶ Πειραιῇ τὴν παρελθούσαν Κυ-
ριακὴν 29 Μαΐου, ἐπέτειον τῆς ἀλώσεως τῆς Κων-
σταντινουπόλεως ἡμέραν, τὸ ὑπὲρ τοῦ τελευταίου
ἡμῶν ἡρωικοῦ αυτοκράτορος Κωνσταντίνου Παλαι-
ολόγου μνημόσυνον. Τὰς ὑπὲρ τοῦ πρωτομάρτυρος
τοῦτον τῆς ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων ἀποκαταστάσεως
εὐχὰς τοῦ ἱερέως γυνυπετὲς ἤκουσε τὸ πνικὸν πα-
ριστάμενον πλήθος, ὁφθαλμοὶ ἐδάκρυον καὶ οἶγος
ὀδύνης καὶ θλίψεως διέδραμε τὸ σῶμα τῶν. Ἀγα-
γε ἡ μνημόσυνη ταῦτα θὰ δώσωσιν ἡμῖν τὸ διδάγ-
μα, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ μόνος διὰ δακρύων καὶ συγκινήσεων
πνικτῶν ἀλλὰ καὶ δι' ἔργων ὀφείλομεν νὰ τιμῇ
σωμεν τὴν μνήμην τῶν εὐγενεστάτων τῶν ἐθνικῶν
ἡμῶν ἡρώων; Τοιοῦτον μνημόσυνον ἐτελέσθη καὶ

ἐν Αἰθῶν, ὅπου καὶ πολλοὶ τῶν ὁμογενῶν τῶν ἐκ
τῆς ἀλυστῆτος παραθερίζουσιν. Τὶ οὗτοι ἡσθάν-
θησαν κατὰ τὴν ἱερὰν ἐκείνην ὥραν μόνον οἱ αὐ-
τὸν χήσαντες νὰ γεννηθῶσιν ἐν τῇ ζόφῳ τῆς τουρκι-
κῆς δουλείας δύναται νὰ κατανοήσωσιν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Καθ' ἣν ὥραν διεπράττετο τὸ ἄτιμον κακούρ-
γημα τῆς δολοφονίας τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλ-
λάδος, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ρώμας ἐκά-
θητο ἐπὶ τοῦ προεδρικοῦ αὐτοῦ θρόνου ἀναγνώσκων
τὸν κατάλογον τῶν βουλευτῶν, τοῖς κηρύξῃ τὴν
ἐναρξιν τῆς συνεδρίας. Πληροφόρηθεις δὲ τὰ τοῦ
ἀπαισίου γεγονότος κατῆλθε τῆς ἐδρας αὐτοῦ καὶ
μεταδὸς παρὰ τῇ γηρατῇ τραυματῇ ἐπέστρεψε καὶ
πάλιν εἰς τὴν βουλὴν καὶ καταλαβὼν τὴν θέσιν αὐ-
τοῦ εἶπε πρὸς τοὺς βουλευτὰς ταῦτα:

Ὑπὸ τὸ κράτος τῆς βαθυτάτης συγκινήσεως, ἣν
συναισθάνεται ἅπανα ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ συγκυρίᾳ ἀπο-
πέλα δολοφονίας κατὰ τοῦ σεβαστοῦ Προέδρου
τῆς Κυβερνήσεως, νομίζω, κύριοι, δι' ὀφείλομεν
νὰ ἐκφράσωμεν τὴν λύπην μας, νὰ συγχαίσομεν
μὴ τὴν πρᾶξιν καὶ νὰ λύσωμεν τὴν συνεδρίαν
ΟΔΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ
ἀνεφώνησαν μὲ τὴν φωνὴν πνιγμένην ἐκ συγκι-
νήσεως καὶ πάντες ἐξῆλθον τοῦ Βουλευτηρίου

**

— Εἰς τὴν ἀναρκοῦσαν πρᾶξιν αὐτοῦ ὁ δολοφόν-
ος, πρόεδρος, διότι χαριστοπαίτης ὢν καὶ στερηθεὶς
τοῦ βδελυροῦ κέρδους ἐνεκα τῆς καταδιώξεως τῶν
χαριστοπαίων ὑπὸ τῆς ἀντινομίας ἐμελέτησε τὴν
συνεργίαν πρᾶξιν. ὅπως ἐκδικηθῇ τὸν ὑπαίτιον τῆς
στερησεως τοῦ ἀξιοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν τέκνων αὐ-
τοῦ, οὐκ ἐπιδέχεται τὸν γρηαὶον πολιτευτὴν Ὀδτω
τὸ ἐγκλημα τῆς χαριστοπαίσεως προσέλαβε χαρακτηρισ-
τικὰς τάξεις, ἣν ὁ διαταράσσων τιμωρεῖται. Τὸ
αἶτιον τοῦτο τοῦ ἐγκλήματος κρατεῖ ἐμφρόδον σύμ-
πασαν τὴν κοινωνίαν περὶ τῆς καταστάσεως, εἰς
ἣν περιέστη ὁ τόπος, καὶ ἀγωνίζονται περὶ τοῦ τί
θὰ ἐκπονεθῇ. ἔαν σιγαρὰ διοικήσεις δὲν μονιμο-
ποιηθῇ ἐν τῇ χώρᾳ ἔχονσα τὴν χρησιμότητα καὶ
τὴν δύναμιν νὰ πατάξῃ τὸ ἐγκλημα καὶ νὰ καθα-
ρίσῃ τὴν ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ ὄντου τῆς ἀτιμωρή-
του κακοεργίας Ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων βεβαιούται
δι' ὁ δολοφόνος εἶχε συνεχῶς ἐν ταῖς τάξεσι
τῶν χαριστοπαίων καὶ δι' ἀπὸ μὴνός ἐμελέτα τὴν
βδελυρὰν πρᾶξιν.

Κατὰ πρόκλησιν τοῦ προέδρου κ. Ρώμα, συγ-
καλεῖται σήμερον Τετάρτην, δι' ἐργασίαν ταῦτα.
Ὥρα 4 μ. μ. εἰς συνεδρίαν τῆς Βουλῆς. Θὰ ἀναγ-
γελθῇ κατ' αὐτὴν ἐπισήμως ἡ δολοφονία τοῦ πρωθ-
υπουργοῦ, ὅς ὁμιλήσωσιν οἱ ἀρχεῖοι τῶν κομμά-
των καὶ θὰ διακόρῃ ἡ Βουλὴ εἰς ἐνδεὶς πένθους
τὰς ἐργασίας αὐτῆς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κηδείας
ἧς δὲν θὰ ὀρισθῇ πρὸ τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου.
Μανθάνομεν δι' κατὰ πρότασιν τοῦ προέδρου, ὁ
νεκρὸς τοῦ δολοφονηθέντος θὰ ἐκτεθῇ εἰς τὴν αἶ-
θουσαν τῆς Βουλῆς, πένθιμος διασκευασμένην,
ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ἐπιτελεσμένης τῆς ἐνώπιον αὐ-
τοῦ παρελάσεως τοῦ κόσμου. Ἡ ἐκφορά θὰ γίνῃ
ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου.

**

— Η Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἦμα μὲθ' αὐτὴν φρι-
κτὴν εἰδήσιν ἀνέθηκε τὴν προσωρινὴν διεύθυνσιν
τοῦ ὀπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν εἰς τὸν ὀπουργόν
τῶν οἰκονομικῶν κ. Γουνιάρην. Ἐκείσε δὲ πᾶν-
τας τοὺς ὀπουργούς, ἵνα συνέλθωσι σήμερον Τε-
τάρτην ὥρα 10 1/2 π. μ. εἰς τὰ ἀνάκτορα ὑπὸ
τὴν προεδρίαν τῆς Α. Μ. ὅπως ἀποφασισθῶσι
τὰ θέοντα περὶ τῆς διοικήσεως τοῦ κράτους.

**

— Ο κ. Θεοτόκης κατὰ τληκτὸς ἐκ τοῦ στυγε-
ροῦ κακουργήματος εἰς συντάκτῃ ἀθηναϊκῆς ἐφη-
μερίδος εἶπε ταῦτα:

**

— Εἶμαι κατάπληκτος ἐκ τοῦ τερατώδους καὶ
ἀπαισίου ἐγκλήματος. Ο θάνατος τοῦ Θεοδώρου
Δηληγιάννη εἶναι μία ἐθνικὴ ἀπώλεια Πολιτικῶς
ἀνὴρ, ὅστις δόλοκληρον τὸν βίον αὐτοῦ ἀφιέρωσεν
ὑπὲρ τοῦ ἔθνους παρασχὼν τὸς ἀπαρασπαστὸς
πᾶσι ὑπὸ τὸ ἐγγυητὴν ἐνὸς δολοφόνου.

Αὐτὸ ἀποδεικνύει, ὅς βεβαίως, μίαν κατάστασιν
νοσηρὰν ἐφ' ἣς πρέπει νὰ ἐπιστήσωμεν ὅλοι τὴν
προσοχὴν μας. Εἶναι ἐντελὸς ἀπελπιστικὴ ἡ κα-
τάστασις αὐτὴ καὶ πᾶς πολίτης, πᾶς πολυτενόμενος
ὁ τύπος δόλοκληρος ὀφείλει νὰ συγκαταστήσῃ τὴν κα-
τάστασιν ταύτην.

Πρέπει νὰ διδασθῇ ὁ λαὸς τέλος πάντων τὸν
σεβασμόν, τὸν ὁποῖον ὀφείλει πρὸς τοὺς νόμους
τῆς πατρίδος του.

Κράτος εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ διὰν οἰοσθῇ
ποτε, τοῦ ὁποῖου τὰ συμφέροντα θίγονται ἐκ τῆς
ἐφαρμογῆς τῆς τροποποιήσεως τῶν κειμένων νόμων,
ζητῇ νὰ ἀρῇ ὑπὲρ τὸν νόμον καὶ νὰ ἐπιβῇ
τὴν θέλησιν του δι' ἐξέγερσιν, διὰ ταραχῶν καὶ
δι' ὀπλῶν. Ἀνευ τῆς διδασχῆς ταύτης περὶ τῆς
ἐυλαθείας τῆς ὀφειλόμενης πρὸς τοὺς νόμους καὶ
τὰς ἀρχὰς τῆς πολιτείας, ὅς ἐπαναλαμβάνω δι'
Κράτος δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

Θλίβομαι ὅς βεβαίως διὰ τὴν νοσηρὰν αὐτὴν
κατάστασιν, ἣ ὁποία εἶναι ἀδύνατον νὰ δύναται νὰ
φθάσῃ.

**

— ΠΕΡΙ τῶν διαπραγματεύσεων περὶ εἰρήνης
μεταξὺ Ρωσίας καὶ Ἰαπωνίας τηλεγραφεῖται ἐκ Πε-
τροπολέως, δι' ὁ κόμης Λάμσορφ, ὁπορευγὸς
τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Ρωσίας ἐδήλωσε τὴν σνγκα-
τάθεισιν ταύτης καὶ τὴν ἐναρξιν συνηνοήσεων πρὸς
τὴν Ἰαπωνίαν. Αἱ διαπραγματεύσεις θὰ διεξα-
χθῶσι μεταξὺ τῶν δύο ἀρχιστρατηγῶν Ὀριάμα
καὶ Δανιέλς ἐπὶ οὐδέτερον ἐν Μαντσουρία ἐδάφους.
Εντὸς τῆς ἐβδομάδος καθ' ἣ τηλεγραφεῖται ἐκ
Τοκίου, ἡ Ἰαπωνία θὰ ἀνακοινώσῃ τοὺς ὁρους
αὐτῆς.

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ
ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΝ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῷ — ΕΝ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῷ
Δραχ. 16 Φρ. 30.

ΕΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
«Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ»

Τοιοῦτον φέρει ὄνομα τὸ περίκοψον καὶ πολυτελὲς, εὐρύ,
εὐάερον καὶ ἐκ καθαρῶν ἀπαστράπτων ἑνδοχρῶν τῆς εὐ-
δύρου Κηφισσίας, ὅπου ἡ πατριάρχικὴ καὶ αὐτοχρημα οἰκογε-
νειακὴ διεύθυνσις τοῦ κ. Χρήστου Τζανίου κατεστήσε τὸ γενικὸν
κατὰ τὸ θέρος ἐντεντικῶν τῶν ἐκ Ρωμανίας, Βουλγαρίας,
Ρωσίας, Τουρκίας, Αἰγύπτου καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων τῆς Δύσεως
μερῶν εἰς ἑλλάδα κατεργασμένων οἰκογενεῶν.
ἑκίμενον πρὸ τοῦ νεοῦτοῦ μεγάλου ἄλλους τῆς Κηφισσίας τὸ
ἑνδοχρῶν τοῦτο, πολυτέστατα ἐπιτελεσμένων, ἀρίστην καὶ
πρόθυμον παρέχον ὑπηρεσίαν, πλουσίαν, ὑγιεινὴν καὶ ἀρίστα πα-
ρασκευασμένην τροφὴν, δὲν εἶναι μόνον ἀπλῶς ἐνδιαίτημα τῶν
θελόντων νὰ διέλθωσιν εὐφροσύνης ὁλίγας ἡμέρας ἀναπαύσεως
ἀπὸ τῶν ἀσχολῶν τοῦ βίου, ἀλλὰ αὐτοχρημα θεραπευτήριον
τῶν ἐξησθεμένων καὶ ἐγόντων ἀνάγκην νέων δυνάμεων. Ταῦτα
δὲ πάντα εὐρίσκει τις ἀντὶ δαπάνης εὐτελεστάτης ἐν σχέσει πρὸς
τὰ δαπανώμενα ἐν ἑνδοχρῶν τῆς Εὐρώπης τοῖς τὴν περιουσίαν
πρὸς τὸ ἑνδοχρῶν. «Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ»
Ἄλλ' οὐδ' εἰς ταῦτα ἠρεσθῇ ὁ φιλότιμος κ. Χρήστος Τζανί-
ης. Ἐμίσθωσε διὰ τὴν ἐφετηνὴν περιόδον καὶ ρωμανικὴν μου-
σικὴν, ἥτις θὰ καθιστᾷ τερπνότερον τὸν βίον τῶν ἐν τῷ ἑνδο-
χρῶν οἰκούντων.

ΤΡΑΠΕΖΑ
ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ & ΣΑΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ
Συνάλλαγμα. Δάνεια ἐπὶ ἐνεχρῶν χρεω-
γράφων. Ἐκτελέσεις πύσης ἐντολῆς
ἐν τοῖς Χρηματιστηρίοις Ἀθηνῶν,
Λονδίνου καὶ Παρισίων καὶ πύσης
τραπεζικῆς ἐργασίας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

4 ο/ο εἰς πρώτην ἀναζήτησιν.

4 1/2 ο/ο διὰ τρεῖς μῆνας.

5 ο/ο δι' ἑξ μῆνας.

5 1/2 ο/ο δι' ἔντος.

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν δὲν γίνονται δεκταί.

Ι. Ι. ΜΙΝΕΤΤΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλ. Διεύθ. ΜΙΝΕΤΤΑΣ

Τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ Παρθενοναγορείου
Τραπεζικὸν γραφεῖον Ι. Ι. ΜΙΝΕΤΤΑ
προμηθεῖται ἀπὸ τοῦ μικροτάτου μέχρι τοῦ με-
γαλειτέρου ποσῶ Ὀμολογίας τῶν καθ' ὅτι Ἑλλήνων
Ἑθνικῶν Δανείων εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν
Χρηματιστηρίων Ἀθηνῶν Λονδίνου καὶ Παρισίων
τὰς ὁποίας θεωρεῖ ὡς ἀσφαλτοτάτας ἀνταρραβῆ-
ρας καὶ ἐνδελεχέστερον διαπραγματεύσιμους.

Ἐπὶ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ἐλέγχου
(Εἰς χρυσὸν)
Δανείων τῶν 120 ἐκ. 1881 ἀποδιδόντων τόκ. 4 1/2 ο/ο
» 135 ἐκ. (Μονοπ.) τοῦ 1887 » 4 1/2 ο/ο
» 125 ἐκ. (Πάριον) τοῦ 1889 » 4 1/2 ο/ο

Εἰς δραχμὰς
» 76350000 (Ἡνὸς) 1898 » 5 ο/ο
» 11750000 (ΣΠΕΜ) 1900 » 5 ο/ο

Ἀναλαμβάνει δ' ἐπίσης τὴν προμήθειαν καὶ τῶν
ἐξῆς ἀρίστων Ἑλληνικῶν ἀξιών:
Ὀμ. λαχ. τῆς Ἐθ. Τραπ. δίδουσαι τόκ. 2 3/4 ο/ο
Μετοχ. Ἑθνικῆς Τραπεζῆς » 5 1/4 ο/ο
» Τραπεζῆς Ἀθηνῶν » 7 1/2 ο/ο
» Τραπεζῆς Κρήτης » 4 1/2 ο/ο
» Τραπ. Βιομηχ. Πιτ. » 7 ο/ο
» Ἐθ. διατ. δημ. πρ. » 6 ο/ο
» ΣΑΠ » 7 ο/ο
» Στ. Θεσσαλίας » 6 3/4 ο/ο
» Πανελ. Ἀμοιβολίας » 6 1/2 ο/ο
» ΣΠΑΠ » 4 ο/ο

Ὑπολογισμένον τῶν τόκων εἰς τὰς τρεχούσας
τιμὰς καὶ τὰ μερίσματα τοῦ τελευταίου ἔτους.
Καὶ προσφέρεται τὴν ἐκτέλεσιν πάσης Τραπε-
ζικῆς καὶ Χρηματιστικῆς ἐργασίας ἐκ τῆς τῶν
ἐπαρχῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ
Εἰς ΜΕΤΟΧΑΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ

ΔΡΑΧΜΑΣ 24,343,872.30

Αἱ καταθέσεις εἰς χρήματα καὶ τὰ χρυσά.
ἡ γράφα ἐν γένει τὰ κατατεθειμένα ἐν
τῷ ὀθησαυροφυλακίῳ τῆς Τραπεζῆς
ἀνέρχονται τῇ 30 Ἰουνίου 1901 εἰς

ΔΡΑΧΜΑΣ 114,780,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Λονδίῳ (55-56
Bishopsgate Street) Ἀλεξανδρείᾳ, Κων-
σταντινουπόλει, Σμύρῃ, Πειραιῇ,
Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλαμῇ,
Χανίοις καὶ Ἡρακλείῳ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗ-
ΝΩΝ πρὸς ἐμφύχασιν τοῦ παρὰ τῇ λαφ. πνεύ-
ματος τῆς ἀποταμιεύσεως προσδιόρισε τόκον 4 1/2
ἐτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ ταμειευτηρίῳ τῆς κατα-
θέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν,
παρέχουσα πάσας τὰς εὐκόλως διὰ τὰς καταθέ-
σεις καὶ ἀπολήψεις τῶν πελατῶν τῆς.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν,
εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τὸ ἐξωτερικόν καὶ εἰς
τραπεζογραμμάτια, πληρώνουσα τόκον:

Διὰ καταθέσε. ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο/ο
» » » μετὰ ἑξ μῆνας 3 1/2 ο/ο
» » » μετὰ ἔντος 4 ο/ο
» » » μετὰ 2 ἔτη καὶ ἐπικεινὰ 5 ο/ο

Αἱ εἰς ΧΡΕΣΤΟΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ εἰς ἀπο-
δοτέας εἰς ὁ νόμισμα ἐνηγορήθησαν αἱ δὲ εἰς ἐπι-
ταγὰς (chèques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν
(chèques) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ ἐξωτερι-
κῷ ἀνταποκινῆς τῆς. Οἱ δὲ δυνάμενοι τόκοι πλη-
ρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουα-
ρίου καὶ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ὑπομνηστικῶς εἰς τοὺς
πελάτας τῆς τὴν ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1900 ἐγκύ-
κλιον αὐτῆς, δι' ἣς ἀνήγειρε τὴν ἐγκαινίαν τοῦ
συστήματος τῶν παρ' αὐτῇ ἀλλήλοιστοχρησίων
(giro-conto ἢ virements) κα